



ת"פ 48057/03/21 - מדינת ישראל נגד שי (בן ברוך) משה, ליאור (בן ציון) משה, אמיר אבו עיאדה

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 48057-03-21 מדינת ישראל נ' משה ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה כהן-לקח
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ספיר מרדכי (פמ"י)

נגד
הנאשמים

1. שי (בן ברוך) משה
2. ליאור (בן ציון) משה ע"י ב"כ עו"ד יצחק בן חמו
3. אמיר אבו עיאדה (עניינו הסתיים)

גזר דין - הנאשם 2

רקע

1. הנאשם 2 (להלן גם: הנאשם) הורשע לפי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של נשיאה והובלה של נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או: החוק).

עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, מתייחסות למספר דמויות נוספות מלבד הנאשם שלפניי, כמפורט להלן:

(-) הנאשם 1 (להלן: שי) ואחיו גיא משה (להלן: גיא) הם בני דודים של הנאשם שלפניי.

(-) הנאשם 3 (להלן: אמיר) הוא בעל היכרות מוקדמת עם שי.

(-) אוראל בן דוד (להלן: אוראל) אף הוא בעל היכרות מוקדמת עם שי. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, אוראל שימש כנגד בשירות קבע בצה"ל והיה אחראי על מחסן נשק בחטיבה המרחבית "עציון". במסגרת זו, היו במחסן תחת אחריותו של אוראל ארגזים רבים שמכילים רימוני "הלם סינור" (להלן: רימוני ההלם או: הרימונים). כל ארגז צה"לי חתום, מכיל מספר רימונים שבכוחם להזיק לאדם (להלן: ארגזי רימוני ההלם או: הארגזים).

בסוף שנת 2020 או בסמוך לכך, אוראל ושי קשרו ביניהם קשר עברייני, לפיו אוראל יגנוב מצה"ל ארגזים של רימוני ההלם, ויעבירם לשי תמורת סך של 2,500 ₪ לכל ארגז. במהלך הקשר העברייני האמור, אוראל נהג לשלוח לשי תמונות של היצע הנשק במכולה עליה היה אמון, וזאת כדי ששי יתרשם מהסחורה הפוטנציאלית אותה אוראל יכול לגנוב עבורו. החל מנובמבר 2020 ועד יום 7.3.2021, אוראל מכר לשי ארבעה משלוחים של ארגזי רימונים אותם גנב

עמוד 1



כמתואר בכתב האישום המתוקן. המעשים בגינם הורשע הנאשם שלפני קשורים למשלוח הרביעי, ואילו בלבד. השתלשלות העניינים ביחס לאותו משלוח רביעי, מתוארת בכתב האישום המתוקן כדלקמן:

ביום 4.3.2021 שלח שי לאוראל הודעת וואטסאפ, בה ביקש ממנו 7 ארגזים שבהם עשרות רימוני הלם, וזאת תמורת סך של 17,500 ₪. לצורך קידום הקשר, אוראל גנב 7 ארגזים של רימוני הלם מצה"ל, העמיס אותם על רכבו, ונסע מהבסיס בו שירת אל ביתו של שי שם פגש את אחיו של שי, גיא, והעביר לידיו את 7 הארגזים עם רימוני ההלם.

בנסיבות אלה ובסמוך לכך, הנאשם שלפני נסע לפי בקשתו של שי אל ביתו של אמיר ברמלה, כדי לאחסן שם את 7 הארגזים של רימוני ההלם. הנאשם הגיע לביתו של אמיר בשעה 18:17, והשניים פרקו יחדיו את 7 הארגזים, ואחסנו אותם במחסן עץ שמצוי בסמוך לביתו של אמיר. בחלוף 8 דקות, כוח משטרה שהיה במקום עצר את הנאשם כשהוא בדרכו בחזרה מפריקת הארגזים. בגין כך, הנאשם הורשע בעבירה של נשיאה והובלה של נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק.

2. במסגרת הסדר הטיעון שהוצג לפני, הצדדים לא באו להסכמה במישור העונשי וכל צד נותר חופשי בטיעונו. הסנגור עתר להגשת תסקיר שירות מבחן, והמאשימה לא התנגדה לכך.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים. בתסקיר הראשון מיום 23.6.2022 צוין כי הנאשם בן 35, נשוי בשנית, אב לילדה כבת 11 מנישואיו הראשונים, וכן אב לפעוט כבן שנה מנישואיו הנוכחיים. הנאשם עובד כיום במפעל למיון ולשיווק ביצים. בני המשפחה המורחבת של הנאשם מנהלים אורח חיים נורמטיבי ומהווים גורם תמיכה עבורו.

הנאשם סיפר לשירות המבחן כי בעקבות משבר שחוזה בגין גירושיו מרעייתו הראשונה, הוא החל להמר באמצעות משחקי קלפים בתדירות גבוהה ובאופן לא מבוקר. בעקבות כך, הנאשם צבר חובות גדולים, בין היתר לגורמים עוברי חוק, ונאלץ לחזור לבית הוריו ולהיתמך על-ידם כלכלית. הנאשם תיאר תחושת אשמה ובושה בשל הקשיים שגרם להוריו בעקבות התמכרותו להימורים. לדברי הנאשם, לפני מספר שנים הוא שולב במרכז גמילה מהימורים אליו הופנה על-ידי הוריו, ושהה שם במשך 3 חודשים. עם זאת, הוא המשיך להמר בניסיון להחזיר את חובותיו. בשנת 2019 הוא ריצה עונש מאסר בפועל בן מספר חודשים בגין עבירות סמים. הנאשם טען לפני שירות המבחן כי עבירות הסמים בוצעו על רקע החובות שצבר בגין ההימורים, ומתוך מחשבה שבדרך זו יוכל להחזיר את חובותיו.

בהתייחס לעבירה נושא התיק הנוכחי - הנאשם קיבל על עצמו אחריות לביצועה וביטא חרטה על התנהלותו. לדברי הנאשם, ברקע המעשה עמדה הצעה שקיבל מבן דודו שי, לעשות עבורו משלוח תמורת מחיקת חוב כספי של הנאשם כלפי שי. יוער כי בתסקיר נכתב שהנאשם טען לפני שירות המבחן כי לא ידע מה הכילו הארגזים אותם הוביל לבקשתו של שי. עם זאת, בדיון לפני הבהיר הנאשם כי הוא אינו חוזר בו מהודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, וכי ידע כי הארגזים שהוביל הכילו רימוני הלם אף שלא ידע שמקורם מבסיס צה"לי.



שירות המבחן התרשם כי לצד לקיחת אחריות מילולית והבנה של הנאשם כי פעל באורח מוטעה ונעדר שיקול דעת, ניכר שהוא מצמצם ומטשטש את חלקו בעבירה. להערכת שירות המבחן, העבירה בוצעה על רקע קושי של הנאשם בהצבת גבולות חיצוניים ופנימיים, והתנהלות שסיגל לעצמו להשגת "רווח קל" כמענה לא אדפטיבי לקשיים רגשיים ולחובות כלכליים. שירות המבחן הוסיף והתרשם כי לנאשם קושי בהתבוננות עצמית ובבחינת דפוסי התנהגותו באורח מעמיק, תוך טשטוש השתייכותו לחברה שולית.

בתסקיר צוין כי הנאשם שולב בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות בבית שמש אליה פנה באופן עצמאי בדצמבר 2021 לאחר מעצרו בתיק הנוכחי, וזאת על רקע התמכרותו להימורים. מדיווח של גורמי הטיפול ביחידה עלה כי הנאשם שולב בטיפול קבוצתי אחת לשבוע, ומחודש מאי 2022 הוא שולב גם בטיפול פרטני.

במישור גורמי הסיכון להישנות עבירות דומות - שירות המבחן ציין כי הנאשם העמיק את התמכרותו בתחום ההימורים כדרך לבריחה מקשיים וכמענה זמין ברגעי דוחק ומשבר. שירות המבחן ציין כי התרשם שהנאשם מתקשה להתייחס למוקדי קושי בחייו, וכן מתקשה להתבונן לעומק בדפוסי התמכרותו. כמו כן, קיימת הרשעה קודמת בעבירות מתחום הסמים.

במישור גורמי הסיכוי לשיקום - שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא כיום רצון לניהול אורח חיים מתפקד, לרבות תעסוקה יציבה וניהול חיי משפחה נורמטיביים. כמו כן, הנאשם ביטא נזקקות טיפולית ראשונית ואף שולב בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות בבית שמש אליה פנה באופן עצמאי כאמור לעיל. בנוסף, משפחתו של הנאשם מהווה מקור תמיכה עבורו ומגויסת לעזור לו.

בכל הנוגע להמלצה העונשית - שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית ומציבת גבול שתיקח בחשבון את גילו של הנאשם ואת מצבו המשפחתי ורצונו לשקם את חייו. ככל שיוטל עונש מאסר בפועל, המליץ שירות המבחן על בחינת שילובו של הנאשם בטיפול במסגרת שב"ס.

4. בתסקיר המעדכן מיום 28.9.2022 צוין כי מדיווח עדכני שהתקבל מגורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות בבית שמש עלה כי הנאשם מתמיד בהליך הטיפול, מגיע באופן רציף לטיפולים הקבוצתיים והפרטניים, וכן מצליח לבצע התבוננות פנימית שתוכל לסייע לו בטווח הארוך להתמודד עם מצבי דחק באופן מסתגל. שירות המבחן הוסיף וציין כי הנאשם נטל אחריות למעשיו, הכיר בחומרת התנהלותו, וסיפר כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מטלטל בהיבט הזוגי והמשפחתי וכן גורם שמחדד עבורו את גבולות החוק. הנאשם הביע לפני שירות המבחן שאיפות נורמטיביות. במסגרת התסקיר המעדכן צוין כי לא נפתחו בעניינו של הנאשם תיקים חדשים.

ראיות לעונש

5. המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם ממנו עולה כי לנאשם הרשעה קודמת בגין עבירות של סחר בסמים, החזקת סם שלא לצריכה עצמית, והחזקת סם לצריכה עצמית. בגין כך, נגזר על הנאשם בשנת 2019 עונש של 7 חודשי מאסר בפועל לריצוי ממש (בניכוי ימי מעצר), וכן ענישה נלוות. במסגרת גזר הדין שניתן באותו תיק



קודם, צוין שהנאשם טען שעבירות הסמים בוצעו על רקע התמכרותו להימורים.

מטעם ההגנה העידו לפניי שמונה עדי אופי: שני הוריו של הנאשם, אשתו הנוכחית, אחיו הגדול של הנאשם, דודו של הנאשם, קרובים נוספים ומכרים של המשפחה, וכן מעסיקו הנוכחי של הנאשם. מהעדויות עלה כי הנאשם היה מכור להימורים במשך שנים ארוכות. כתוצאה מכך, יחסיו עם המשפחה המורחבת הורעו והמשפחה נאלצה לא פעם לשלם את חובותיו. כל העדים העידו על השינוי שחל בנאשם מאז שחרורו ממעצר בתיק הנוכחי, ובעיקר מאז נישואיו לאשתו (לה נישא יומיים לפני מעצרו בתיק הנוכחי) ומאז שלשניים נולד בן משותף. עדי האופי עמדו בדבריהם על כך שהנאשם הפסיק להמר, וגובי חובות ההימורים הפסיקו להגיע לדלת ביתם. נטען כי כיום הנאשם מתפקד כבעל וכאב מסור. הוא עובד באופן יציב במפעל לאריזה ולמיון ביצים, והוא גאה בתא המשפחתי שבנה ובתמיכה לה הוא זוכה מהמשפחה המורחבת.

הסנגור הוסיף והגיש לעיוני את המסמכים הבאים: (א) תיעוד רפואי על כך שאשת הנאשם היא בהיריון בימים אלה. (ב) מכתב מיום 6.11.2022 מהיחידה לטיפול בהתמכרויות בבית שמש בו נכתב כי הנאשם משתף פעולה עם הטיפול הפרטני, מדבר בפתיחות ובכנות וניכר שינוי משמעותי בכל הרבדים של חייו. כמו כן, הנאשם משתף פעולה בטיפול הקבוצתי. צוין כי: "באופן כללי ליאור [הנאשם] הינו מטופל חיובי וניכר כי היחידה מהווה עבורו מקום בטוח ומיטיב". (ג) תיעוד רפואי על מחלת עור ממנה סובל הנאשם. (ד) תעודת פטירה של חמו של הנאשם שלפי הנטען היה עבורו מקור תמיכה ונפטר לאחרונה. (ה) פרוטוקול דיון מהליכי חדלות פירעון שתכליתם להוביל להסדרת חובותיו של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

6. המאשימה אישרה בטיעוניה כי תיקון מס' 140 לחוק העונשין שקבע עונש מינימום בגין עבירות בנשק, לא חל בתיק הנוכחי. המאשימה טענה למתחם עונש הולם שנע מ-20 עד 40 חודשי מאסר בפועל. לשיטת המאשימה, יש להשית על הנאשם עונש של 28 חודשי מאסר בפועל.

7. מנגד, הסנגור הדגיש היבטים לקולא וטען למתחם עונש הולם שנע מ-3 עד 9 חודשי מאסר בפועל הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות. לגישת הסנגור, מן הראוי להתחשב במכלול הנסיבות המקלות, ולהטיל על מרשו מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

8. הנאשם נשא דברים מפורטים לפניי. הוא הדגיש כי הוא מודה בעבירה שביצע ונוטל עליה אחריות מלאה. הוא עמד על כך שבעת הרלוונטית היו לו חובות כספיים בהיקף של ₪ 400,000 עקב התמכרותו להימורים. לדבריו, הוא ביצע את העבירה בה הורשע בתיק הנוכחי כדי לכסות חוב כספי. הנאשם סיפר כי פנה באופן עצמאי בעידוד אשתו ליחידה להתמכרויות בבית שמש. לדבריו, הטיפול שם חשוב לו ועוזר לו להימנע מהימורים ולנהל אורח חיים תקין. הנאשם הוסיף וסיפר כי הוריו כיסו עבורו חלק מהחובות שצבר בגין ההימורים, על-מנת לסייע לו לחזור למסלול חיים נורמטיבי. לטענת הנאשם, הוא הקים תא משפחתי עם אשתו שתומכת בו, ובכוונתו לעשות את כל הנדרש כדי לגדל ביחד עמה את ילדיהם המשותפים, ולהמשיך להיות בקשר טוב עם בתו מנישואיו הראשונים. הנאשם ביקש את



התחשבות בית המשפט בהתקדמותו בהליך הטיפול ובכך ששיאיתו היא לנהל אורח חיים נורמטיבי.

מתחם העונש ההולם

9. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולמת בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

10. **הערכים המוגנים** במסגרת עבירות בנשק, ובכללן העבירה של נשיאה והובלה של נשק בה הורשע הנאשם שלפני, הם הגנה על שלום הציבור וביטחונו, וכן שמירה על החיים ושלמות הגוף. זאת נוכח התוצאות הקשות שעלולות להיגרם מנשק לא חוקי.

11. בכל הנוגע ל**נסיבות ביצוע העבירות** - הללו פורטו בהרחבה בפס' 1 לדבריי לעיל. לחובת הנאשם, ניתן לציין את הנתונים הבאים: (א) הנאשם נשא והוביל 7 ארגזים שבהם עשרות רימוני הלם (ראו: פס' 11 לכתב האישום המתוקן). זאת, על אף הסכנה הפוטנציאלית הרבה שעלולה להיות כרוכה בכך. (ב) הנאשם נטל חלק פעיל בפריקה מרכבו של הארגזים שבתוכם רימוני הלם, ואחסונם במחסן העץ. (ג) לטענת הנאשם, הוא ביצע את העבירה כדי לכסות חוב כספי שנבע מהתמכרותו להימורים בעת הרלוונטית. ברי כי אין ברקע הנתען האמור, כדי להצדיק בדרך כלשהי את המעשה בגינו הורשע הנאשם.

לטובת הנאשם, ניתן להצביע על נסיבות ביצוע כדלקמן: (א) מדובר בעבירה בודדת בנשק. (ב) הנשק נושא העבירה הוא רימוני הלם. באופן כללי, הנזק הפוטנציאלי שיכול להיגרם מרימון הלם אינו משתווה לפוטנציאל הקטלני של כלי נשק התקפי כגון רובה סער, שכן אין בכוחו של רימון הלם להביא להרג חסר הבחנה. מסוכנותו של רימון הלם פחותה אף ביחס לרימון רסס, בשים לב לכך שמטרת רימון ההלם היא לטשטש אדם ולהכניסו למצב של הלם. בד בבד, לא יכול להיות חולק כי גם רימון הלם הוא נשק שבכוחו לפגוע בגופו של אדם, בכפוף לקרבתו למוקד הפעלת הרימון (ראו: ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (5.6.2013), פס' 12). ואכן, בכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, צוין במפורש כי מדובר ברימוני הלם "אשר בכוחם להזיק לאדם" (שם, סוף פס' 3). (ג) בכתב האישום המתוקן אין טענה שהנאשם ידע כי רימוני ההלם נגנבו מצה"ל. (ד) בכתב האישום המתוקן נכתב כי אוראל גנב את 7 הארגזים של רימוני ההלם מבסיס צה"לי, והעביר אותם לגיא. עם זאת, אין בעובדות כתב האישום המתוקן התייחסות לשאלה כיצד והיכן הארגזים הנדונים הועברו מגיא אל הנאשם שלפני. בנסיבות אלה - אשר ב"כ הצדדים כינו אותן בטיעוניהם "חלל עובדתי" בכתב האישום המתוקן - יש להניח לטובת הנאשם כי מסירת הארגזים לידיו לצורך הובלתם ואחסונם, נעשתה במיקום שאינו רחוק ממחסן העץ בקרבת ביתו של אמיר. (ה) הנאשם שלפני לא היה הדמות הדומיננטית בפרשה, ולא היה מי שיזם ותכנן את העבירה. הוא לא היה מי שגנב את רימוני ההלם מהבסיס הצה"לי, וגם לא היה מי שהזמין את הארגזים ושילם עבורם. הנאשם אף לא הותיר את רימוני ההלם בחזקתו. חלקו היחסי של הנאשם בפרשה התבטא בהובלת הארגזים, פריקתם מהרכב ואחסונם במחסן העץ. יוזם העבירה היה שי, שכן הוא אשר ביקש מהנאשם להוביל את הארגזים לביתו של אמיר כדי לאחסנם שם. (ו) 7 הארגזים אותם הוביל הנאשם נתפסו על-ידי המשטרה 8 דקות לאחר אחסונם. לפיכך, העבירה בה הורשע הנאשם לא גרמה לנזק אקטואלי כלשהו, שכן רימוני ההלם נתפסו כולם תוך זמן קצר, והועברו לידי רשויות אכיפת החוק.



12. מבחינת הענישה הנוהגת - כידוע, העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של נשיאה והובלה של נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק, הוא מאסר 10 שנים.

באופן כללי, המגמה בהלכה הפסוקה היא להחמיר את הענישה בגין עבירות בנשק, נוכח המסוכנות הגדולה הטמונה בהן. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות בנשק, ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולה להיגרם כתוצאה מהן. נפסק כי הגם שהענישה היא לעולם אינדיבידואלית, הרי בעבירות בנשק ראוי שבית המשפט ייתן משקל משמעותי יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מלבצע עבירות דומות, ביחס לנסיבות האישיות של העבריין. בהתאם לכך, מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירות בנשק, מבוססת ככלל על הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריח. משך המאסר בפועל נגזר, בין היתר, מנסיבות המעשה ובהן: טיב עבירת הנשק, סוג הנשק, כמות הנשק, התכלית לה נועד הנשק ועוד.

לאחרונה פסק בית המשפט העליון כי בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי, המתחם במקרה הרגיל אמור לנוע מ-30 עד 42 חודשי מאסר בפועל בהעדר נסיבות מיוחדות לקולא או לחומרא (ראו: ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.2022), פס' 16 מפי כב' השופט שטיין, בהסכמת כב' השופטים אלרון ורון). נראה כי המתחם האמור אינו חל באופן ישיר בענייננו, שכן הנאשם הוביל רימוני הלם להבדיל מנשק חם מסוג אקדח, תת מקלע וכיוצ"ב. אף המאשימה לא טענה כי המתחם האמור חל בענייננו. בד בבד, יש במתחם שנקבע בע"פ 5602/22 פלוני הנ"ל, כדי לבטא את חומרת העבירה של נשיאה והובלה של נשק, ואת המגמה בהלכה הפסוקה ליתן משקל ממשי לעקרון ההלימה ולשיקולי ההרתעה בענישה בגין העבירה הנדונה.

למען שלמות הדברים, אציין כי הסנגור הפנה בטיועונו למקרים בפסיקה בהם הוטלו עונשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת בגין עבירה של נשיאה והובלה של נשק חם. הסנגור ביקש ללמוד מהמקרים האמורים כי ראוי להטיל עונש של עבודות שירות במקרה דנן, אשר במרכזו רימוני הלם שנחשבים במדרג חומרה פחות ביחס לנשק חם. כך למשל, הסנגור הפנה לע"פ 5807/20 שיבלי נ' מדינת ישראל (30.12.2020) שם בית המשפט העליון הטיל עונש של 9 חודשי עבודות שירות על מערער שהורשע בעבירה של נשיאה והובלה של נשק מסוג תת מקלע מאולתר. עוד הפנה הסנגור לת"פ (מחוזי חי') 29529-07-20 מדינת ישראל נ' בכריה (4.2.2021) שם בית המשפט המחוזי הטיל עונש של 9 חודשי עבודות שירות על מערער שהורשע בעבירה של נשיאה והובלה של נשק מסוג אקדח חצי אוטומטי עם שתי מחסניות תואמות. דא עקא, בשני המקרים האמורים אליהם הפנה הסנגור, העונש של 9 חודשי עבודות שירות הוטל בעקבות חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, וזאת משיקולי שיקום ונסיבות מיוחדות של מבצע העבירה. מאחר שכך, קשה להסיק מאותם מקרים אודות הענישה הנוהגת בגין עבירה של נשיאה והובלה של נשק חם. כפי שיובהר להלן, לשיטתי אותם מקרים אליהם הפנה הסנגור אף אינם יכולים להשליך על קביעתו של מתחם העונש ההולם בנסיבות בהן מדובר בנשיאה והובלה של עשרות רימוני הלם כפי שאירע במקרה דנן.

לצורך בחינת הענישה הנוהגת בגין המעשה בו הורשע הנאשם שלפניי, ניתן להפנות בשינויים המחויבים לת"פ (מחוזי חי') 8338-12-13 מדינת ישראל נ' זידאן (18.9.2014). באותה פרשה נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין החזקה וכן נשיאה והובלה של רימון הלם אחד, נע מ-6 עד 36 חודשי מאסר בפועל. לעומת זאת, בענייננו מדובר בנשיאה ובהובלה של 7 ארגזים שהכילו עשרות רימוני הלם. לפיכך, על מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם שלפניי



להיות חמור באופן ממשי מזה שנקבע בת"פ (מחוזי חי') 8338-12-13 הנ"ל.

13. בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בנסיבות ביצוע העבירה; במדיניות הענישה הנוהגת; ובעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; אני סבורה כימתחם העונש ההולםבגין המעשה בו הורשע הנאשם (עבירה אחת של נשיאה והובלה של עשרות רימוני הלם, אך בלא מודעות לכך שרימוני ההלם נגנבו מצה"ל, כאשר חלקו היחסי של הנאשם בפרשה בכללותה אינו דומיננטי כמפורט לעיל והרימונים נתפסו כעבור זמן קצר) - נע **מ-16 עד 40 חודשי מאסר בפועל**.

חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם?

14. הסנגור עתר להסתפק בעניין מרשו בעונש של עבודות שירות. משמעות הדבר היא סטייה לקולא ממתחם הענישה ההולמת כפי שנקבע לעיל. בנסיבות המקרה דן אני סבורה כי אין הצדקה לחריגה מהמתחם לקולא משיקולי שיקום: ראשית, כפי שצוין לעיל, פסיקתו של בית המשפט העליון הדגישה פעם אחר פעם כי נוכח חומרתן של עבירות בנשק ונוכח ההכרח להרתיע מפניהן, יש להעדיף בעניין שיקולי הלימה והרתעה על פני שיקולים אינדיבידואליים וצרכי שיקום. שנית, כפי שצוין בפס' 3-4 לדבריי לעיל, תסקירי שירות המבחן הצביעו על היבטים מעוררי קושי ביחס לנאשם, בלא להמליץ על ענישה שיקומית מחוץ לכותלי בית הכלא. בתסקיר שירות המבחן הראשון מיום 23.6.2022, המלצת שירות המבחן הייתה להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ומציבת גבול, תוך שצוין כי ככל שיוטל עונש מאסר בפועל, מומלץ לבחון את שילובו של הנאשם בטיפול במסגרת שב"ס. בתסקיר השני לעונש מיום 28.9.2022 צוין כי הנאשם מתמיד בטיפול ביחידה להתמכרויות, מצליח לערוך התבוננות פנימית, נוטל אחריות למעשיו, ומביע שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי. עם זאת, בתום התסקיר השני הנ"ל, שירות המבחן לא בא בהמלצה במישור העונשי, באופן שההמלצה שנכתבה בתום התסקיר הראשון נותרה לכאורה על כנה.

בהתחשב במשקל המצטבר של כל אלה, אני סבורה כי אין מקום לחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם במקרה דנן. מכלול השיקולים לטובת הנאשם, לרבות ההליך הטיפולי בו הוא משולב, ואורח החיים הנורמטיבי שהוא מתמיד בו מאז שחרורו ממעצר בתיק הנוכחי - כל אלה ראוי שישפיעו על מידת העונש שיוטל על הנאשם בגדרי מתחם הענישה ההולמת כפי שיפורט להלן.

גזירת העונש המתאים בגדרי המתחם שנקבע

15. לצורך גזירת העונש במסגרת המתחם שקבעתי, יש להתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין.

16. **לחומרא**, שקלתי את הנתונים הבאים: (א) כפי שצוין בפס' 5 לדבריי לעיל, לחובת הנאשם הרשעה קודמת משנת 2019 בעבירות סמים. בגין כך, נגזרו עליו 7 חודשי מאסר בפועל לריצוי ממש בניכוי ימי מעצר, וכן ענישה נלוות. (ב) תסקיר שירות המבחן הראשון לעונש מיום 24.6.2022 אינו נקי מקשיים, בשים לב לכך ששירות המבחן התרשם מהתנהלות אימפולסיבית ומקושי של הנאשם בהצבת גבולות פנימיים וחיצוניים, תוך טשטוש השתייכותו לחברה שולית.



(ג) שקלתי את הצורך בהתרת היחיד, כמו גם בהרתעת הרבים, מפני הישנות של עבירה בנשק מן הסוג בה הורשע הנאשם במקרה הנוכחי.

17. **לקולא**, התחשבתי בשיקולים שלהלן: (א) הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו. הוא הביע עליהם חרטה כנה ואמיתית. (ב) לנאשם בת קטינה מנישואיו הראשונים, בן פעוט מנישואיו הנוכחיים, וכמו כן אשתו נמצאת בהיריון מתקדם בימים אלה. יש להניח כי ריצוי עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח לא יהיה קל עבור הנאשם, וגם לא יהיה קל עבור אשתו וילדיו הקטינים. (ג) הנאשם הציג לפני תיעוד רפואי על מחלת עור ממנה הוא סובל. לטענתו, מחלת העור התפתחה אצלו כתוצאה מהמתח שהתלווה למעצר ולהליך הפלילי הנוכחי. (ד) מתייעוד שהסנגור הגיש לעיוני עולה כי הנאשם מצוי בהליך חדלות פירעון עקב חובות כספיים. להבנתי, השאיפה היא לגבש תכנית לפירעון החובות במסגרת אותו הליך. (ה) הנאשם היה עצור בתיק זה מיום 7.3.2021 עד יום 18.5.2021, קרי- במשך קרוב לחודשיים וחצי. לאחר מכן, הנאשם היה עצור בתנאי איזוק אלקטרוני למשך 9 חודשים נוספים - תקופת זמן משמעותית במהלכה אין טענה להפרת תנאים. (ו) לאחר יציאתו של הנאשם מבית המעצר במסגרת התיק הנוכחי, הנאשם השתלב מיוזמתו ביחידה להתמכרויות בבית שמש, בשאיפה לקבל מענה טיפולי להתמכרותו רבת השנים להימורים. ממכתב היחידה להתמכרויות מיום 6.11.2022 שהסנגור הגיש לעיוני, וכן מתסקיר שירות המבחן השני מיום 28.9.2022, עלה כי הנאשם מתמיד לאורך זמן בטיפול הפרטני והקבוצתי ביחידה להתמכרויות ומשתף פעולה באופן מלא עם גורמי הטיפול. זאת ועוד; מעדויותיהם של עדי האופי שהופיעו לפניי עלה כי חל שינוי באורחות חייו של הנאשם: נטען כי כיום הנאשם מתמקד בנישואיו ובגידול ילדיו, שומר על עבודה יציבה במפעל, מצוי בקשר קרוב עם בני המשפחה המורחבת שמהווים עבורו עוגן ומקור תמיכה, וכן מביע רצון להמשיך לדבוק באורח חיים נורמטיבי. כלל העדים עמדו על כך שגובי חובות ההימורים הפסיקו לפקוד את פתח הבית, באופן שלדבריהם מעיד על כך שהטיפול בהתמכרות הנאשם להימורים נושא פרי, וכי הנאשם שינה מדפוסיו ההתמכרותיים (ראו: פס' 5 לדבריי לעיל).

18. ברגיל, נוכח הנסיבות לחומרא ובהן הצורך בהרתעת היחיד והרבים וכן העבר הפלילי, היה מקום למקם את עונשו של הנאשם קרוב למחצית המתחם שנקבע. עם זאת, בנסיבות המקרה דנן ראיתי ליתן משקל ממשי למכלול הנסיבות לקולא, לרבות ההודאה ונטילת האחריות, החרטה, הנסיבות האישיות, משך המעצר באיזוק אלקטרוני, וכן מאמצי הטיפול והשיקום. מטעמים עליהם עמדתי לעיל, אינני סבורה כי די בנסיבות האמורות כדי להצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם. עם זאת, אני בדעה כי יש בנסיבות האמורות, ובעיקר במאמצים שעשה הנאשם במישור הטיפול והשיקומי, כדי להצדיק הקלה עונשית עם הנאשם בדרך של העמדת עונשו בתחתית המתחם שנקבע.

אציין כי המאשימה לא עתרה לפניי להטלת קנס כספי על הנאשם. נוכח מכלול הנסיבות לקולא, ראיתי להימנע מכך.

19. בכל הנוגע לשיקולי אחדות הענישה ביחס למעורבים אחרים בפרשה בכללותה, אציין כדלקמן:

(-) אוראל הורשע בבית דין צבאי לפי הודאתו בשורה של עבירות, וזאת בגין כך שכאשר היה נגד בשירות קבע בצה"ל, הוא ניצל את נגישותו לנשק וגנב באופן שיטתי כ-256 רימוני הלם וקרוב ל-2,000 כדורים, אותם מכר לשי תוך ביצוע עבירות נוספות תמורת בצע כסף. בגין כך, בית הדין הצבאי לערעורים גזר על אוראל 6.5 שנות מאסר בפועל, מאסרים



מותנים וקנס כספי בסך של 15,000 ₪. לא היה חולק לפני כי חלקו של אוראל בפרשה בכללותה חמור באורח ניכר מחלקו של הנאשם.

(-) שי הורשע במסגרת ההליך שבכותרת לפי הודאתו, בארבע עבירות של רכישת נשק כמבצע עיקרי, ובעבירה אחת של נשיאה והובלה של נשק כמבצע בצוותא. בגין כך, גזרתי על שי עונש של 5 שנות מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 10,000 ₪. שי ערער על חומרת העונש שנגזר עליו לבית המשפט העליון. בפסק הדין בערעור שניתן לאחרונה נקבע כי העונש שהושת על שי הוא ראוי, ובמצב הדברים הרגיל לא היה מקום להתערבות בו. עם זאת, בית המשפט העליון ציין כי בעניינו של אוראל - שחלקו בפרשה חמור משמעותית שכן הוא הורשע גם בעבירות של גניבה וסחר בנשק, וכמו כן הוא ניצל את תפקידו בצה"ל ואת נגישותו לנשק תוך הפרת חובת הנאמנות לצה"ל - נגזרו 6.5 שנות מאסר בפועל. נפסק כי בשל עקרון אחדות הענישה ורק בשל עקרון זה, יש להפחית 8 חודשים מעונשו של שי, כך שחלף 5 שנות מאסר בפועל, הושת עליו 4 שנים ו-4 חודשים של מאסר בפועל. יתר חלקי גזר הדין בעניינו של שי נותרו בעינם (ראו: ע"פ 3892/22 שי משה נ' מדינת ישראל (28.3.2023)).

בטיעוני הצדדים לפני לא היה חולק כי חלקו של שי בפרשה בכללותה הוא חמור באופן ניכר ביחס לנאשם. כך, לא רק מחמת מספר העבירות בהן הורשע שי וטיבן, אלא גם מחמת העובדה ששי היה המתכנן והיוזם של העבירות, וכן היה מודע לכך שרימוני ההלם נגנבו מבסיס צה"לי. בנוסף, לשי היו מספר הרשעות קודמות בפלילים בגין הוא ריצה עונשי מאסר בפועל, וכמו כן לא הועלו בעניינו היבטים של טיפול ושיקום. מכאן שאין לגזור גזירה שווה מעונשו של שי לעונשו של הנאשם שלפני.

(-) גיא, אחיו הצעיר של שי, הורשע בבית דין צבאי לפי הודאתו בשלוש עבירות של סיוע לרכישת נשק, וכן בעבירה אחת של שיבוש מהלכי משפט. הוא נדון בבית דין צבאי במסגרת הסדר טיעון סגור לעונש, ל-20 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס כספי בסך 5,000 ₪. בעניינו של גיא היה מדובר בהסדר טיעון סגור לעונש, בעוד שבעניינו של הנאשם שלפני אין הסכמה עונשית בין הצדדים. לפיכך, קשה ללמוד משם לכאן. אציין רק כי גיא הורשע במספר עבירות בנשק, אולם חלקו בהן היה כמסייע בלבד. לעומת זאת, הנאשם שלפני הורשע בעבירה אחת בנשק, אולם זאת כמבצע עיקרי. כמו כן, העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של נשיאה והובלה של נשק בה הורשע הנאשם שלפני, חמור ביחס לעונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של רכישת נשק שגיא הורשע בסיוע לה. הנה כי כן, חלקם היחסי של גיא ושל הנאשם בפרשה בכללותה אינו זהה, אם כי הפער ביניהם אינו תהומי.

(-) אמיר, מי שפרק ביחד עם הנאשם את ארגון רימוני ההלם כדי לאחסנם במחסן העץ ליד ביתו, הורשע לפני לפי הודאתו בעבירה אחת של סיוע להחזקת נשק. הוא נדון במסגרת הסדר טיעון סגור לעונש, ל-9 חודשי עבודות שירות ומאסרים מותנים. ודוק, בעניינו של אמיר היה מדובר בהסדר טיעון סגור לעונש, שאינו קיים ביחס לנאשם שלפני. מכל מקום, ראוי להדגיש כי אמיר הורשע בעבירה של סיוע להחזקת נשק (שכידוע העונש המרבי הקבוע בגינה בחוק הוא מחצית ממאסר 7 שנים, קרי- מאסר 3.5 שנים), בעוד הנאשם שלפני הורשע בביצוע עיקרי של עבירת נשיאה והובלה של נשק (שהעונש המרבי הקבוע בגינה בחוק הוא מאסר 10 שנים). מכאן שקיימת הצדקה לכך שעונשו של הנאשם שלפני יהיה חמור יותר ביחס לעונש שהוסכם בעניינו של אמיר.



סוף דבר

20. נוכח הטעמים פורטו, אני גוזרת על נאשם 2 כדלקמן:

א. 16 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה מאחורי סורג ובריח.

הנאשם 2 יתייצב לריצוי עונשו בבית הסוהר ניצן ביום 8.10.2023 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנדון לתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336 וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

ב. מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת נשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין מסוג עוון.

ג. מאסר על תנאי של 10 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת נשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין מסוג פשע.

ד. התנאים המגבילים בהם נתון הנאשם, לרבות ההפקדות הכספיות וצו עיכוב יציאה מהארץ, יוותרו על כנם עד ההתייצבות לריצוי עונש המאסר בפועל במועד שנקבע לעיל.

המזכירות תמציא את גזר הדין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשפ"ג, 20 אפריל 2023, בנוכחות הצדדים.